



OPĆINSKI SUD U VIROVITICI
PRIMLJENO

GŽ-808/2017-2

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U BJELOVARU

Bjelovar, Josipa Jelačića 1

12-04-2017

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Bjelovaru kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sutkinje Davorke Hudoletnjak kao predsjednice vijeća, suca Antuna Dominka kao suca izvijestitelja i sutkinje Smiljke Premužić kao člana vijeća, u izvanparničnom predmetu predlagatelja Đona Mlinarića iz Jugovog Polja, Gorana Rešića 33, OIB: 20378643759, protiv vjerovnika Agroduhan d.o.o. iz Slatine, N. Š. Zrinskog 30, OIB: 97446273531, zastupanog po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Zlatko Gregurić, Tatjana Gregurić, Hrvoje Mladinić, odvjetnicima iz Bjelovara, radi stečaja potrošača, odlučujući o žalbi vjerovnika protiv rješenja Općinskog suda u Virovitici broj 4 Sp-4/2016-25 od 28. listopada 2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 06. travnja 2017.,

r i j e š i o j e

Žalba vjerovnika Agroduhan d.o.o. Slatina odbija se kao neosnovana i potvrđuje se rješenje Općinskog suda u Virovitici broj 4 Sp-4/2016-25 od 28. listopada 2016. godine.

Obrazloženje

Rješenjem Općinskog suda u Virovitici broj 4 Sp-4/2016-25 od 28. listopada 2016. godine otvoren je postupak stečaja potrošača Džona Mlinarića, iz Jugovog Polja, Gorana Rešića 33, OIB 20378643759 (točka I izreke), za stečajnog povjerenika imenovan je Željko Ferenčić, dipl. pravnik iz Vukovara, Kardinala A. Stepinca 2 p.p.82, OIB 73873182459 (točka II izreke), postupak stečaja potrošača otvoren je sa danom 28. listopada 2016. godine u 13,00 sati kada je ovo rješenje objavljeno na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova – stečaj potrošača (točka III izreke), pozvani su vjerovnici da u roku od 60 dana od objave toga rješenja prijave svoje tražbine stečajnom povjereniku na adresu Kardinala A. Stepinca 2, p.p. 82, Vukovar, u dva primjerka te da toj prijavi u prijepisu priložu isprave iz kojih tražbina proizlazi, odnosno kojima se dokazuje, da u prijavi navedu tvrtku i sjedište, odnosno ime i adresu vjerovnika, pravnu osnovu i iznos tražbine u kunama, te broj računa vjerovnika, a ako se prijavljuju tražbine o kojima se vodi parnica da u prijavi navedu sud pred kojim se vodi parnica s naznakom broja spisa (točka IV izreke), pozvani su razlučni i izlučni vjerovnici da povjerenika Ferenčić Željka u roku od 60 dana od dana objave ovog rješenja podneskom

obavijeste o svojim pravima (točka V izreke), pozvani su dužnici potrošača da svoje obveze bez odgode ispunjavaju povjereniku za potrošača Ferenčić Željku, Kardinala A. Stepinca 2 p.p.82., Vukovar (točka VI izreke), sazvano je ročište vjerovnika na kojem će se ispitati prijavljene tražbine (ispitno ročište) za dan 26. siječnja 2017. godine u 11,00 sati (točka VII izreke), ročište vjerovnika na kojem će se na temelju izvješća stečajnog povjerenika odlučivati o daljnjem tijeku stečaja potrošača (izvještajno ročište) sazvano je za isti dan kao i ispitno ročište za 11,30 sati (točka VIII izreke), i naloženo je zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Virovitici da na nekretninama Mlinarić Džona, Jugovo Polje 55, upisanim u z.k.ul.br. 1074 k.o. Budanica, i to ½ dijela čk.br. 188 kuća, dvor i oranica Jugovo Polje sa 5602 m2 , upiše otvaranje postupka stečaja potrošača nad potrošačem Mlinarić Džonom (točka IX izreke).

Protiv navedenog rješenja žalbu izjavljuje vjerovnik Agroduhan d.o.o. Slatina zbog bitnih povreda postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pa predlaže da ju nadležni drugostupanjski sud uvaži tako da pobijano rješenje ukine a postupak stečaja obustavi.

U odgovoru na žalbu potrošač osporava sve žalbene navode vjerovnika i predlaže da ju nadležni drugostupanjski sud odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsko rješenje.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje sud prvog stupnja donosi pozivom na primjenu odredbe čl.53. Zakona o stečaju potrošača (NN broj 100/15 – dalje:ZSP), i to nakon održanog pripremnog ročišta te nakon što je utvrdio da su ostvarene zakonske pretpostavke za otvaranje postupka stečaja potrošača – tj. da je potrošač Đon Mlinarić potrošač u smislu odredbe čl.4.st.2. ZSP jer nije trgovačko društvo ni obrtnik niti je u sastavu OPG-a, i da navedeni potrošač nije nepošteni potrošač, i da su ostvareni stečajni razlozi – jer je potrošač nesposoban za plaćanje (insolventan) u smislu odredbe čl.5. ZSP i jer na pripremnom ročištu nije postignut sporazum o prihvaćanju plana ispunjenja obveza potrošača.

U izjavljenoj žalbi vjerovnik Agroduhan d.o.o. Slatina u bitnome ističe da nije bilo mjesta donošenju pobijanog rješenja, i to zbog dva razloga:

-jer se potrošač Đon Mlinarić ne može smatrati potrošačem u smislu odredbe čl.4. st.2. i st.3. ZSP jer je njegova obveza prema žalitelju proistekla iz potrošačeve profesionalne poslovne djelatnosti (poljoprivredne proizvodnje duhana) a prelazi iznos od 100.000,00 kuna, a sud prvog stupnja se pri tome nije bavio pitanjem da li je predlagatelj obveznik plaćanja poreza na dohodak ili poreza na dobit,

-i jer se isti ne može smatrati poštenim potrošačem jer je u vremenskom periodu od 5 godina prije pokretanja predmetnog postupka besplatno raspolagao (darovao) svojom imovinom (nekretninama) u korist svoga sina, jer popis njegove imovine i obveza nije točan i potpun – nije naveo navedena raspolaganja u popisu imovine i obveza, i jer je svojim postupcima prije pokretanja predmetnog postupka nastojao na razne načine izbjeći podmirenje svojih dugovanja prema vjerovnicima pa i prema žalitelju.

Naprijed navedene žalbene tvrdnje ne mogu se prihvatiti kao pravno utemeljene jer iz stanja predmetnog spisa izvjesno proizlazi da u provedenom postupku sud prvog stupnja nije učinio ni jednu povredu postupka, a pravilno je primijenio i materijalno pravo kada je donio pobijano rješenje.

Vezano za istaknuti prigovor žalitelja da se potrošač Đon Mlinarić ne može smatrati poštenim potrošačem i da zbog toga nije bilo moguće nad njim otvoriti postupak stečaja, žalitelju valja odgovoriti da, prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda, polazeći pri tome od relevantnih odredbi ZSP, poštenje potrošača nije zakonski uvjet za donošenje rješenja o otvaranju stečaju potrošača.

Naime, pretpostavke koje moraju biti ispunjene za donošenje rješenja o otvaranju stečaja potrošača propisane su odredbom čl.53. ZSP – i prema toj odredbi sud će donijeti rješenje o otvaranju postupka stečaja potrošača ako utvrdi postojanje stečajnog razloga i ako na pripremnom ročištu nije prihvaćen plan ispunjenja obveza.

Nije sporno u ovom žalbenom stadiju postupka da plan ispunjenja obveza sačinjen od strane potrošača nije prihvaćen od strane vjerovnika na održanom pripremnom ročištu.

Postojanje stečajnog razloga je propisano odredbom čl.5. ZSP – i on postoji onda kada je potrošač nesposoban za plaćanje u smislu ispunjenja dospjelih novčanih obveza (st.1. i st.2.), a to postoji onda ako najmanje 90 dana uzastopno ne može ispuniti jednu ili više dospjelih novčanih obveza u ukupnom iznosu većem od 30.000,00 kuna (st.3.). Postojanje stečajnog razloga u konkretnom slučaju sud prvog stupnja je utvrdio uvidom u dokumentaciju koja je priložena uz prijedlog za pokretanje stečaja potrošača prema kojoj potrošačevo dugovanje iznosi 1.131.462,53 kune. Postojanje navedenog stečajnog razloga žalitelj žalbom ne dovodi u pitanje.

Pored navedenog, daljnja pretpostavka za donošenje rješenja o otvaranju postupka stečaja potrošača je to da se radi o osobi koja se smatra potrošačem u smislu odredbe čl.4. ZSP – a i toj pretpostavki je u konkretnom slučaju udovoljeno pa vjerovnik tome neutemeljeno žalbom prigovara.

Naime, u smislu odredbe čl.4.st.2. ZSP potrošačem se u smislu toga zakona smatra svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. U smislu odredbe st.3. istog članka potrošačem se u smislu toga zakona smatra i fizička osoba koja je obveznik poreza na dohodak od samostalne djelatnosti prema odredbama Zakona o porezu na dohodak i fizička osoba koja je obveznik poreza na dobit prema odredbama Zakona o porezu na dobit – ali u tom slučaju uz kumulativno ispunjenje dodatnih uvjeta: da nema više od 20 vjerovnika, da obveze iz obavljanja djelatnosti ne prelaze iznos od 100.000,00 kuna, da nema obveza iz radnog odnosa koje proizlaze iz obavljanja djelatnosti, da nije pokrenut predstečajni ili stečajni postupak.

Za ocjenu da li se radi o potrošaču u smislu odredbe čl.4.st.3. ZSP, prema ocjeni ovog suda drugog stupnja, nije relevantno od kuda potječu (iz kakvog odnosa) nepodmirene dospjele obveze potrošača zbog kojih je pokrenut stečaj potrošača, već je odlučno u kakvom je statusu potrošač u momentu pokretanja postupka stečaja potrošača – tj. da li on je ili nije u tom momentu obveznik poreza na dohodak od samostalne djelatnosti ili obveznik poreza na dobit, pa samo ukoliko on je obveznik navedenih poreza tada moraju biti kumulativno ispunjeni naprijed navedeni dodatni uvjeti da bi on bio potrošač u smislu ovog zakona.

Odredbama Zakona o porezu na dohodak (NN broj 177/04 i dr. – dalje: ZPD/04), koji je bio u primjeni u vrijeme pokretanja izvan sudskog postupka stečaja potrošača, je propisano, i to u čl.17., da se dohotkom od samostalne djelatnosti smatra dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti, dohodak od slobodnih zanimanja i dohodak od poljoprivrede i šumarstva, a u čl.18. kojim je određeno što se smatra samostalnim djelatnostima, u st.3. toga

članka je propisano da djelatnost poljoprivrede i šumarstva obuhvaća korištenje prirodnih bogatstava zemlje i prodaju, odnosno zamjenu od tih djelatnosti dobivenih proizvoda u neprerađenom stanju, i da su fizičke osobe po osnovi djelatnosti poljoprivrede i šumarstva obveznici poreza na dohodak ako su po toj osnovi obveznici poreza na dodanu vrijednost prema posebnom zakonu ako po toj osnovi u poreznom razdoblju ostvare ukupni godišnji primitak veći od 35 % iznosa propisanog za obvezni ulazak u sustav poreza na dodanu vrijednost prema Zakonu o porezu na dodanu vrijednost te ako ostvaruju poticaje na način i pod uvjetima propisanim posebnim zakonom.

Nadalje, tko je obveznik plaćanja poreza na dobit propisano je odredbama Zakona o porezu na dobit (NN broj 177/04 i dr. – dalje: ZD), i to u čl.2., pa je u smislu te odredbe obveznik tog poreza i fizička osoba koja ostvaruje dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka i ako izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak (st.3.), i fizička osoba koja ostvaruje dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti prema propisima o porezu na dohodak uz ispunjenje dodatnih uvjeta navedenih u tom stavku (st.4.).

Neosnovane su žalbene tvrdnje da se sud prvog stupnja navedenim pitanjem nije bavio jer je na navedene okolnosti provedeno saslušanje potrošača (list 167-168 i 187) na pripremnim ročištima održanim dana 06. rujna 2016. godine i dana 25. listopada 2016. godine. Na drugom pripremnom ročištu potrošač je učinio nespornim da sva njegova dugovanja (pa i ono prema žalitelju) potječu iz vremenskog razdoblja kada se je bavio poljoprivrednom djelatnošću u sastavu u Obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva (OPG) Đon Mlinarić, i da je u tom razdoblju bio u sustavu PDV-a – tj. obveznik plaćanja poreza na dodanu vrijednost, odnosno obveznik plaćanja poreza na dohodak i dobit, ali je iskazao da to više nije jer je OPG objavljen prije (2015. godine) pokretanja predmetnog postupka.

Na tom istom ročištu bio je prisutan i predstavnik Porezne uprave Ministarstva Financija RH, i isti je izjavio da je potrošač Đon Mlinarić, prema njihovim podacima, bio u sustavu PDV-a do 20. rujna 2015. godine.

Dakle, iz iskaza potrošača kojeg žalitelj nije osporavao i iz očitovanja predstavnika porezne uprave na pripremnom ročištu održanom dana 25. listopada 2016. godine proizlazi da potrošač Đon Mlinarić od 20.09.2015. godine više nije u sustavu PDV-a, što znači da nije bio obveznik plaćanja poreza na dodanu vrijednost ni u momentu (18.02.2016.) pokretanja izvan sudskog postupka stečaja potrošača, a ni u momentu (11.05.2016.) podnošenja prijedloga za pokretanje sudskog postupka stečaja potrošača, a navedenu činjenicu koja proizlazi iz izjave predstavnika PU Ministarstva financija žalitelj žalbom izričito ni ne osporava. Iz navedenog bi stoga proizlazio zaključak da potrošač u vrijeme pokretanja predmetnog postupka nije bio u statusu obveznika plaćanja poreza na dohodak od nesamostalne djelatnosti – djelatnosti poljoprivrede u smislu naprijed citiranih odredbi ZPD/04. Nadalje, na temelju iskaza samog potrošača na navedenom pripremnom ročištu sud prvog stupnja utvrđuje da potrošač nije ni trgovačko društvo odnosno da nema prijavljen ni obrt – što žalitelj također izričito ne osporava u žalbi, iz čeg bi onda proizlazio i zaključak da potrošač nije ni u statusu obveznika plaćanja poreza na dobit u smislu naprijed navedenih odredbi ZD-a.

Prema tome, iz navedenog proizlazi zaključak da je Đon Mlinarić u vrijeme pokretanja predmetnog postupka ima status fizičke osobe koja na tržištu ne djeluje u okviru neke trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, odnosno da nije osoba koja je obveznik plaćanja poreza na dohodak odnosno poreza na dobit, i da stoga ima svojstvo potrošača u smislu odredbe čl.4. ZSP, slijedom čega je bila ispunjena i navedena pretpostavka za donošenje rješenja o otvaranju postupka stečaja.

Iz naprijed navedenih zakonskih odredbi ZSP, ali ni iz ostalih njegovih odredbi, ne proizlazi da je uvjet za otvaranje postupka stečaja potrošača i utvrđenje da se radi o poštenom potrošaču.

Naime, navedeni zakon o svojstvu poštenja (savjesnosti) potrošača govori, prije svega, u odredbi čl.2. ZSP kojom je propisano što je cilj stečaja potrošača – da se poštenu potrošač oslobodi obveza koje preostanu nakon unovčenja njegove imovine i raspodjele prikupljenih sredstava vjerovnicima (st.1.), a u st.2. istog članka se propisuje na koji način se utvrđuje poštenje potrošač – prema njegovu ponašanju prije podnošenja prijedloga za otvaranje postupka stečaja potrošača, te prema njegovom ponašanju tijekom sudskog postupka i razdoblja provjere ponašanja u skladu sa odredbama toga zakona. Nadalje, o (ne)poštenom potrošaču govori i odredba čl.14.st.5. ZSP – prema kojoj se potrošač, koji nije ispravio ili nadopunio netočan ili nepotpuni popis imovine i obveza, ne može smatrati poštenim potrošačem. Ovdje valja ukazati i na odredbe ZSP (čl.74. do čl.78.) temeljem kojih sud u postupku stečaja potrošača može donijeti odluku kojom će uskratiti potrošaču oslobođenje od preostalih obveza ili mu opozvati dano oslobođenje u određenim situacijama koje se vežu uz određene okolnosti i uz određeno njegovo ponašanje koje ga zapravo čini nepoštenim potrošačem.

Kada se navedene odredbe povežu sa odredbom čl.53. ZSP, koja ne propisuje donošenje rješenja o otvaranju postupak stečaja samu ukoliko sud utvrdi da se radi o poštenom potrošaču, i s obzirom da prema naprijed navedenim odredbama stečaj potrošača ne mora nužno okončati oslobođenjem od preostalih obveza, što inače je cilj ovog postupka u smislu odredbe čl.2. ZSP, proizlazio bi zaključak da navedena okolnost (poštenje potrošača) ne čini zakonom propisani uvjet bez kojeg sud neće otvoriti postupak stečaja.

Prema tome, kako je sud prvog stupnja u pravilno provedenom postupku, na temelju pravilno utvrđenih činjenica pravilno primijenio materijalno pravo iz naprijed navedenih odredbi ZSP, to je onda valjalo, temeljem odredbe čl.380.t.2. Zakona o parničnom postupku (NN broj 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13 – dalje ZPP), odbiti žalbu vjerovnika i potvrditi pobijano prvostupanjsko rješenje.

Bjelovar, 06. travnja 2017.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Davorka Hudoletnjak, v.r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik

Božidar Štefanac

